

1r Diumenge Temps Ordinari -14/06/20

Èxode 19, 2-8a

2 Havien partit de Refidim i, quan van arribar al desert del Sinaí, van plantar el campament. Israel acampà davant la muntanya, 3 i Moisès va pujar cap a Déu. El Senyor el cridà des de la muntanya i li digué:
--Parla al casal de Jacob, comunica això als fills d'Israel: 4 "Vosaltres heu vist com he tractat els egipcis, com us he portat igual que l'àguila porta els aguilons sobre les ales i us he conduït fins a mi. 5 Ara, doncs, si escolteu la meua veu i observeu la meua aliança, sereu la meua heretat preferida entre tots els pobles, ja que tota la terra és meua: 6 sereu per a mi un reialme sacerdotal i una nació santa." Això és el que has de dir als israelites.
7 Moisès va tornar i convocà els ancians del poble per exposar-los tot el que el Senyor li havia manat que digué. 8 Tot el poble, unànimement, va respondre:
--Complirem tot el que ha dit el Senyor.

Romans 5, 1-8

1 Ara, doncs, que som justos per la fe, estem en pau amb Déu gràcies a nostre Senyor Jesucrist. 2 Per ell, en virtut de la fe, tenim entrada en aquesta gràcia que ja posseïm en ferm, i per ell hem rebut l'honor d'esperar la glòria de Déu. 3 Més encara: fins i tot en les tribulacions trobem motiu de gloriar-nos, perquè sabem que la tribulació engendra paciència; 4 la paciència, virtut provada; la virtut provada, esperança. 5 I l'esperança no enganya, perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors. 6 Perquè, quan encara érem del tot febles, Crist, en el temps fixat per Déu, va morir pels qui érem dolents. 7 De fet, amb prou feines trobaríem algú que volgués morir per un home just; més ben dit, potser sí que algú estaria disposat a morir per un home bo. 8 Però Déu ha donat prova de l'amor que ens té, perquè Crist va morir per nosaltres quan encara érem pecadors.

Mateu 9, 35

35 Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena.
36 En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. 37 Llavors digué als seus deixebles:
--La collita és abundant, però els segadors són pocs. 38 Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que hi enviï més segadors.

10

1 Jesús va cridar els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir malalties i xacres de tota mena.
2 Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà; 3 Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; 4 Simó el Zelós i Judes l'Iscaiot, el qui el va traïr.
5 Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions:

--No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. 6 Aneu més aviat a les ovelles perdudes d'Israel. 7 Pel camí prediqueu dient: "El Regne del cel és a prop." 8 Cureu malalts, ressusciteu morts, purifiqueu leprosos, traieu dimonis; de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc.